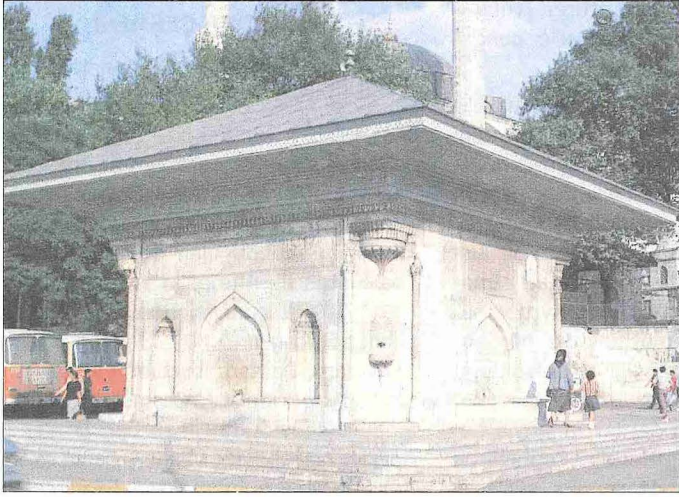

Üsküdar
İskele
Meydanı'ndaki
III. Ahmed
Çeşmesi

sinde bunun iki yanında mihrap biçiminde birer niş daha vardır. İki yanlarında burmalı sütunçeler olan köşe pahlalarında, normal insan yüksekliğinde birer musluk ile altlarına çıkıntı halinde yalaklar konulmuştur. Nişlerin etrafında, pahlardaki muslukların ayna taşlarında, çeşme kemerlerinin alınlıkları ve taşlarında rumî kabartma tezyinat işlenmiştir.

Çeşmenin üstünde geniş saçaklı dört meyilli ahşap bir çatı vardır. XIX. yüzyılda yapılan gravürlerde bu çatının ortasının bir fener gibi yüksek olduğu görülür. Sonraları bu iki kademeli çatı bozularak şimdi görülen sade örtü yapılmıştır. Saçak kenarları da evvelce işlemeli iken daha sonra düz bırakılmıştır. Çeşme 1932'de bir tamir görmüş, ancak meydanın 1943-1945'te düzenlenmesi sırasında çukurda kaldığından, 1955'te Sular İdaresi tarafından bütün dış kaplamalar sökülmüş ve özü teşkil eden iç kâgir duvarları 150 cm. yükseltildikten sonra cephe unsurları yeniden yapılmıştır; ahşap çatı da hiç değiştirilmeden olduğu gibi yukarı kaldırılmıştır. Bu arada çatının eski biçimine getirilmeyişi bir kayıptır. 1987 yılındaki restorasyonda çeşmenin cephelerinde temizlik yapılarak saçak altlarına yeni nakışlar işlenmiştir. Sultan III. Ahmed Çeşmesi, Türk sanatının klasik döneminin sonunu teşkil eden ve Lâle Devri'nin Bâb-ı Hümayun önündeki kadar olmasa bile güzel ve zarif eserlerinden biridir.

BİBLİYOGRAFYA :

İbrahim Hilmi Tanışık, *İstanbul Çeşmeleri*, İstanbul 1945, II, 324; Saadi Nirven, *İstanbul Suları*, İstanbul 1946; Naci Yüngül, *Üsküdar Üçüncü Sultan Ahmed Çeşmesi*, İstanbul 1955.

SEMAVİ EVİCE

AHMED III KÜTÜPHANESİ

Topkapı Sarayı'nın üçüncü avlusunda
Arz Odası arkasında
XVIII. yüzyıla ait kütüphane.

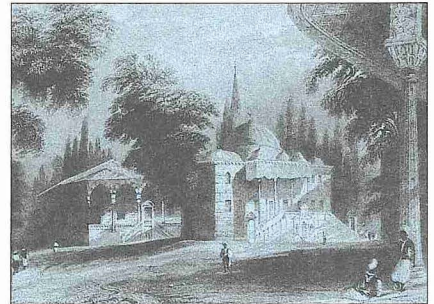
Daha önce aynı yerde, II. Selim için Mimar Sinan tarafından yapılan Havuzlubahçe Köşkü bulunuyordu. Fındıklılı Silâhtar Mehmed Ağa'nın ifadesine göre, Havuz Bahçesi denilen bahçe içinde olan bu köşkün ortasında mermer bir havuz ile on iki somaki sütuna oturan bir kubbesi vardı. Köşkün basit bir şeması *Hünernâme*'nin bir minyatüründe yer almaktadır. Cami ve kasırlarda kitap dolapları yerine başlı başına kütüphane binası kurmanın tercih edildiği Lâle Devri'nde Sultan III. Ahmed, Sarây-ı Cedîd denilen Yenisaray'daki dağınık kitapları bir yerde toplamayı uygun bularak II. Selim'in zaten bakımsız bir halde olan köşkünü yıktırıp yerinde, kendi adıyla anılan veya Enderun Kütüphanesi de denilen yeni bir kütüphane binası yaptırmıştır. İnşaata 27 Rebülevvel 1131'de (17 Şubat 1719) başlanmıştır. Yine Fındıklılı'nın yazdığına göre, III. Ahmed kütüphanenin temelini atmak üzere, dedesi Sultan I. Ahmed'in büyük camiini yaptırırken kullandığı ve Has Oda hazinesinde saklanan altın kazmayı kullanmıştır. Yapımı kısa sürede tamamlanan binanın kapısının üstündeki Arapça kitâbeden 1131'de (1719) yapıldığı öğrenilmekte, açılış töreninin ise 10 Muharrem 1132 (23 Kasım 1719) günü olduğu bilinmektedir. Safer 1132 (Aralık 1719) tarihli bir kayda göre kütüphanenin yapımı 19.570 kuruşa mal olmuştur (TSMA, nr. D 2363/10, vr. 2^b). Aynı zamanda kütüphanenin niçin kurulduğunu, içindeki kitapların nereler-

den toplandığını, kütüphaneden hangi günler istifade edileceğini bildiren, dışarı kitap çıkarılmasını yasaklayan ve hizmetlilerde aranacak şartlarla bunlara verilecek ücreti gösteren bir de vakfiye düzenlenmiştir. Yalnız saray mensuplarına açık olan kütüphanenin açılış tarihini taşıyan mükemmel bir de kataloğu hazırlanmıştı. Bu kütüphaneye, Fâtih devrinden beri toplanmış olan Hristiyanlık'la ilgili bazı el yazmaları ile matbu kitaplar da konulmuştur.

İçindeki kitapların rutubetten zarar görmemesi için Türk kütüphane mimarisinde daima dikkat edilen bir özellik burada da uygulanarak binanın altında pencereless yüksek bir bodrum yapılmış, ayrıca etrafının açık olmasına itina gösterilmiştir. Bütün cepheler mermer kaplıdır. Cephenin ortasında üç sivri kemerli ve dört sütunlu bir giriş mekânı vardır. Üstü üç kubbe ile örtülü olan bu sahanlığa iki taraftan merdivenlerle çıkılır. Dışta ortada zengin rumî kabartmalarla süslü bir tacı olan, iki tarafında zarif su içme musluklarına sahip ve mihrap biçiminde 1131 (1719) tarihli bir çeşme bulunmaktadır. İçeride, başka bir benzeri olmayan bu çeşmenin arkasında ikinci bir çeşme daha vardır. Esas mekân enine bir dikdörtgen biçiminde olup kapının tam karşısında, bizat Sultan Ahmed tarafından yazılan manzum bir levhadan anlaşıldığına göre, hadîs-i şerif okunmasına mahsus bir çıkıntı yer almaktadır. Orta bölümü büyük bir kubbe, ikişer sütunla ayrılan orta çıkıntı ve yan kanatları oymalı tonozlar örter. Bunlar dıştan kurşun kaplıdır. Altı üstü çok sayıda pencere içeriye bol ışık girmesini sağlar. Üst sıradakilerde renkli camlı alçı pencereler (revzen) vardır.

Kubbe ve tonozların iç yüzleri çok zengin biçimde renkli malakârî tezyinat

III. Ahmed Kütüphanesi'nin eski bir gravürü

III. Ahmed
Kütüphanesi -
Topkapı Sarayı/
İstanbul

ile süslüdür. Duvarlar ise kısmen çini kaplıdır. Bunların bir kısmı XVI. yüzyıla ait olup Boğaziçi'nde Kara Mustafa Paşa Yalısı'ndan sökülerek burada tekrar kullanılmıştır. Esas kapı ile alt sıra pencerelerin kanatları da fildişi ve bağa kakmalarla çok zengin biçimde yapılmıştır. III. Ahmed Kütüphanesi'nin içindeki kitap dolapları geçen yüzyıl işidir ve binanın iç süslemesine ters düşmektedir. Herhalde ilk yapıldığında kitaplar, yirmi yıl sonra yapılmış olan Ayasofya Kütüphanesi'ndeki gibi renkli ve altın yaldızlı motiflerle bezenmiş tel kafesli dolaplarda muhafaza ediliyordu (kütüphanenin bugünkü durumu için bk. TOPKAPI SARAYI MÜZESİ KÜTÜPHANESİ).

BİBLİYOGRAFYA :

TSMA, nr. D 2363/10, vr. 2^b; *İstanbul Âsar-ı Âtika Müzeleri, Topkapı Sarayı Müzesi Rehberi*, İstanbul 1933, s. 142-145; İsmail E. Erünsal, *Türk Kütüphaneleri Tarihi II: Kuruluştan Tanzimata Kadar Osmanlı Vakıf Kütüphaneleri*, Ankara 1988, s. 77-80; M. Refik, "Enderûn-ı Hümayun Kütüphanesi", *TOEM*, VII (1334); T. Öz, "La Bibliothèque du Palais de Topkapu", *La Turquie Kemaliste*, sy. 45, Ankara 1941, s. 9-11; Ş. Yenal, "Topkapı Sarayı Müzesi Enderun Kitaplığı", *Güzel Sanat*, VI, Ankara 1949, s. 85-90; R. Ekrem Koçu, "Ahmed III Kütüphanesi", *İst. A*, I, 289-293.

SEMAVİ EYİCE

AHMED b. ABDULLAH b. ASLÎ

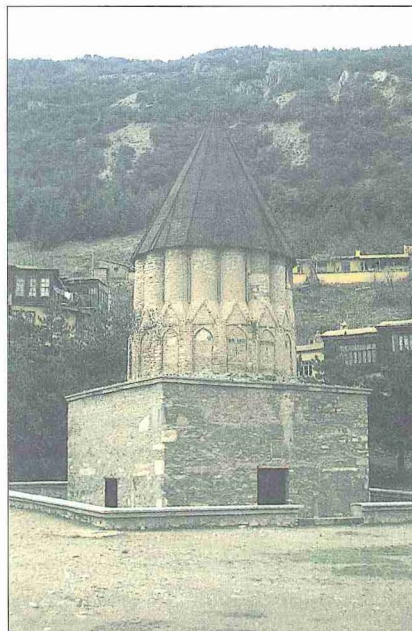
(أحمد بن عبدالله بن عسلى)

Karamanoğulları döneminde yaşayan
mimar ve çini ustası.

Doğum ve ölüm tarihleriyle memleketi bilinmemektedir. Eserlerinden bugüne sadece yenilediği iki yapı gelebilmiştir. Bunların ilki Konya'daki Mevlâ-

nâ Kümbeti olup 1273'te yapılan eser, 1379 yılında Karamanoğlu Alâeddin Ali Bey tarafından bu mimara yeniletilmiştir. Diğer yapı ise 1268 yılında inşa edilmiş olan Akşehir'deki Seyyid Mahmud Hayrânî Kümbeti'dir ve 1409'da yenilenmiştir. Yenileme sırasında Ahmed b. Abdullah b. Aslî'nin koyduğu ve yakın tarihlere kadar kümbette bulunan çini bir kitâbede adının kabartma olarak yazılı bulunduğu bilinmektedir. Ancak, kitâbedeki Aslî kelimesi önce-

Ahmed b. Abdullah b. Aslî tarafından inşa edilmiş olan
Seyyid Mahmud Hayrânî Türbesi-Akşehir/Konya

leri Muslî şeklinde okunduğu için sanatkârın uzun zaman Musullu olduğu sanılmış, sonradan bu kelimenin sanatkârın dedesinin adı olduğu tesbit edilmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

İ. Hakkı Konyalı, *Akşehir*, İstanbul 1945, s. 417-426; L. A. Mayer, *Islamic Architects and Their Works*, Genève 1956, s. 40; Zeki Sönmez, *Başlangıçtan XVI. Yüzyıla Kadar Anadolu'daki İslâm ve Türk Devri Yapılarında Çalışan Sanatkârlar* (doktora tezi, 1981), İÜ Ed. Fak., s. 217-220; C. Huart, "Épigraphie Arabe d'Asie Mineure", *RS*, II (1894), s. 237.

ZEKİ SÖNMEZ

AHMED b. ABDULLAH el-MERVEZÎ

(bk. HABEŞÜLHÂSİB el-MERVEZÎ).

AHMED AĞA, Dalgıç

(bk. DALGIÇ AHMED AĞA).

AHMED AĞA, Vardakosta

(ö. 1209/1794)

Türk bestekârı, hânende ve icracı.

Türk müsiği kaynaklarında, Enderun ağalarından ve ayrıca padişahın yanında bulunarak sohbetlerine katılmakla görevlendirilmiş kişilerden olduğu için, Musâhib Ahmed Ağa ve boylu boslu olduğu için de Vardakosta Ahmed Ağa lakaplarıyla anılmaktadır. Vardakosta kelimesi İtalyanca *guardacosta*dan bozulmadır. Osmanlıca metinlerde bir denizcilik terimi olarak "korsan gemisi, sahil muhafaza gemisi ve sahil muhafızı" mânalarında kullanılmış, iriyarı, güçlü kuvvetli kadın ve erkeklere de halk arasında *vardakosta* denilmiştir. Ahmed Ağa, Enderun ağalarından ve devrinin önde gelen müşikişinaslarından biri olduğuna göre denizcilikle ilgili bir görevi bulunması uzak ihtimaldir. Bu lakabı alması boylu boslu, güçlü kuvvetli olmasıyla izah edilebilir.

Amasya'ya bağlı bir kasabada doğdu. Küçük yaşta İstanbul'a gitti ve saraya alındı. Müsikiyedeki temel bilgileri Enderun'da edindiği anlaşılmaktadır. Mevlevîye tarikatına intisap etti. Galata ve Yenikapı mevlevîhanelerine devam ederek tarikat terbiyesi aldı. Burada bilhassa Abdürrahim Künhî Dede'den istifade etti. Galata Mevlevîhanesi'nde Şeyh Galib'in dostluğunu kazanarak onun bazı